

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/226/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116223434
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2116223434.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Terézie Mecelovej v spore žalobkyne: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 35 815 256, zastúpenej: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., Michalská 14, Bratislava, IČO: 47 255 706, proti žalovanej: X. W., narodená X. S. XXXX, trvalý pobyt: C. P. XXXX/XX, T., o 956,66 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 25. marca 2019 č. k. 10Csp/137/2016-273, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd pripúšťa späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 94,53 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3,- eur od 27. mája 2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 78,53 eur od 25. februára 2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10,- eur od 29. apríla 2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3,- eur od 29. decembra 2016, rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti vo veci samej v tejto časti ruší a konanie zastavuje.

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 862,13 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 16.5.2018 do zaplatenia (I.) a v časti náhrady trov konania (III.) ruší a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 862,13 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 862,13 eur od 16. mája 2018 do zaplatenia a v zostávajúcej časti žalobu zamietol. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 62,4 %. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 48 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2, § 457, § 488, § 489, § 517 ods. 1, 2 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 76 ods. 7, § 82 ods. 1 ZoE (zákon č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil, že vykonaným dokazovaním mal preukázané uzavretie zmluvy medzi žalobkyňou ako dodávateľom a žalovanou ako odberateľom dňa 10. februára 2014, o združenej dodávke plynu, predmetom ktorej bolo dodávanie zemného plynu žalovanej na odberné miesto, totožné s trvalým bydliskom žalovanej, na základe ktorej žalovaná odoberala zemný plyn na odbernom mieste, pričom neuhradila preddavky za apríl 2015 a od 1. septembra 2015 a ani dohodnutú cenu vyúčtovanú žalobkyňou faktúrami. V dôsledku nezaplatenia vyúčtovacej faktúry na sumu 416,44 eur a neplatenia preddavkov za ďalšie obdobie, žalobkyňa od zmluvy odstúpila podaním zo dňa 9. februára 2016. Od odstúpenia žalobkyňa považovala odber plynu žalovanou za neoprávnený podľa § 82 ods. 1 písm. g/ ZoE. Po odstúpení od zmluvy je žalovaná povinná žalobkyni vrátiť to, čo na základe zmluvy o dodávke plynu od nej dostala. Žalovaná predložené vyúčtovacie faktúry skutočne dodaného zemného plynu nespochybnila. Nepreukázala, že by zaplatila akúkoľvek čiastku z uplatneného nároku žalobkyňou v konaní. Keďže nebol sporný nedoplatok na vyúčtovacích faktúrach vo výške 445,69 eur a 416,44 eur, súd prvej inštancie žalobe o zaplatenie sumy 862,13 eur vyhovel. Žalovaná bola zaviazaná aj k povinnosti zaplatiť úrok

z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 862,13 eur 16.5.2018 do zaplataenia. Žalobkyňa dôkazné bremeno doručenia faktúr, resp. výzvy na zaplataenie dlžnej sumy žalovanej neunesla. Žaloba s prílohami bola žalovanej doručená 14. mája 2018 a nasledujúcim dňom mohla plniť, teda dňom 16. mája 2018 sa dostala do omeškania. Žalovaná vzniesla námietku premlčania. Keďže ide o bezdôvodné obohatenie, žalobkyňa sa nemôže domáhať zaplataenia poplatkov za upomienky, aj z dôvodu, že nepreukázala ich doručenie žalovanej. Ak by aj žalobkyňa platne neodstúpila od uzatvorenej zmluvy, súd prvej inštancie by musel posúdiť uplatnené nároky na upomienky a administratívne prerušenie dodávky zemného plynu v zmysle § 53 ods. 1, 5 O. z. Žalovaná vzniesla tiež námietku, že spoluvlastníci druhej polovice nehnuteľnosti túto nevykurovali, jej teplo prestupovalo do ich nehnuteľnosti dlhé roky, čím sa bezdôvodne obohatili. Uvedenú námietku súd prvej inštancie vyhodnotil ako irelevantnú. Ak sa na úkor žalovanej obohatili vlastníci časti nehnuteľnosti, ktorá zjavne mala samostatné vykurovanie, môže si svoj nárok uplatniť voči nim a nie voči žalobkyňi, ktorá dodáva plyn do jej časti nehnuteľnosti. Na podporu svojej argumentácie súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/109/2018. Spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi sa neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak, tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa, je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné. Aj fakturovaná suma za administratívne prerušenie/obnovenie dodávky zemného plynu spĺňa z pohľadu odvolacieho súdu rovnaké kritériá. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky bola vzhľadnutá aj v tom, že od spotrebiteľa sa vyžaduje úhrada nákladov v paušalizovanej sume bez toho, aby bol dodávateľ povinný preukazovať skutočnú výšku týchto nákladov. Takýto poplatok má základ neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd prvej inštancie pojednával i v neprítomnosti strán sporu, keďže právny zástupca žalobkyne svoju neúčast' vopred písomne ospravedlnil a ospravedlnenie žalovanej bolo do spisu doložené až po pojednávaní. Na ospravedlnenie žalovanej a jej žiadosť o odročenie pojednávania by súd nemohol prihliadnuť ani v prípade, ak by bolo doručené do spisu pred pojednávaním, z dôvodu, že žalovaná sa neospravedlnila včas, t. j. bezprostredne po prevzatí predvolania, svoje tvrdenia žiadnym spôsobom relevantne nepreukázala a v zmysle výzvy súdu neustanovila si svojho zástupcu. Žalovaná požiadala o odročenie pojednávania podaním zo dňa 19.3.2019, doručeným súdu 25.3.2019 o 8.10 hod. osobne, teda v deň pojednávania. V odôvodnení uviedla, že vidí okrajovo a ide na päť operácií, preto žiadala odročiť pojednávanie do 30. augusta 2019. Zástupcu si neustanovila, pretože sa chce sama zastúpiť. K svojmu ospravedlneniu nedoložila žiadne prílohy. Prvé súdne pojednávanie bolo vytýčené na 14. novembra 2018, kedy žalovaná svoju neúčast' ospravedlnila z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, dodatočne doložila doklad o práceneschopnosti. Súd uložil žalovanej, aby si ustanovila za seba zástupcu, ktorý ju bude na pojednávaní zastupovať, keďže pojednávanie bolo odročené v dôsledku jej nepriaznivého zdravotného stavu v zmysle § 183 ods. 2 CSP. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP (Civilný sporový poriadok z. č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov) pomerovaním úspechu a neúspechu strán konania. Žalobkyňa bola úspešná v rozsahu 81,20 % a neúspešná v rozsahu 18,80 %, v ktorej časti bola úspešná žalovaná. Žalobkyňi bol preto priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 62,40 %. O výške náhrady trov konania mal rozhodnúť súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná, navrhujúc jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Napadnutý rozsudok označila na nezákonný a nesprávny. V konaní boli porušené jej základné práva, a to právo na spravodlivé konanie, právo na riadny prístup k súdu, právo na riadne obhajovanie sa pred súdom, porušenie práva a diskriminácia zo zdravotných dôvodov, právo na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie nemal riadne zistený stav veci a napriek tomu rozhodol. Keďže je právom žalovanej zastupovať sa vo veci sama, požiadala súd prvej inštancie, aby vo veci bez jej prítomnosti nekonal. Zastupovať sa chcela sama, lebo dôvody obhajoby pred súdom boli mimoriadne špecifické. Trinásť rokov je žalovaná na plnom invalidnom dôchodku. Pred časom jej pribudli zdravotné komplikácie, chvíľami prestala vidieť, počuť, medzitým ju niekoľkokrát operovali na akútny zápal lymfatických uzlín ľavej nohy. V dôsledku uvedeného nemohla chodiť, ďalšími operáciami odrezali jej malíček a časť chodidla. Sluch sa žalovanej zhoršil tak, že nepočula na 95 % a 86 %. Na jedno oko vidí iba okrajovo (3 %), na druhé oko vidí trochu lepšie. Čaká na päť operácií očí. Zrak a sluch sa jej zhoršovali náhle, potom sa jej stav zlepšoval. Požiadala súd prvej inštancie o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov, o čom predložila aj dôkazy. Tento zdravotný stav nie je trvalý, preto dôvodne žiadala, aby súd bol zhovievavý. Hlavne ak tento súd konaný v jej inej veci sp. zn. 17C/66/91 po dobu 28 rokov, v exekúcii o 11,- eur je to pomaly desať rokov a vec nie

je skončená. Žalovaná zdôraznila, že ide o nesprávny postup súdu, keď v iných veciach je liknavý a nečinný a keď v tomto prípade nastala mimoriadna situácia, nepozeral sa súd na nič, iba vydával nesprávne rozhodnutie. Keďže súd vydal nezákonný rozsudok, nemohla sa účinne brániť a uplatňovať si oslobodenie od všetkých poplatkov. Každá miestnosť, ktorú žalovaná užíva, má stenu, ktorá je súčasťou druhého bytu v dome. Títo spolumahajitelia roky riadne nekúрили a všetko jej teplo cez steny odišlo do ich bytu. Stávalo sa pravidlom, že cez vykurovacie obdobie v druhom byte nikto nebyval a nekúril. Teda od roku 1984, odkedy na nehnuteľnosti býva nepretržite, platila tretím osobám za teplo (vykurovali plynom). Pred časom sa veľmi nahnevala, prestala platiť plyn, ktorý odoberali jej susedia. Kúřila palivom, plyn ani elektrinu nemiňala. Nie je preto možné, aby žalobkyňa žalovala niečo, teda plyn, ktorý žalovaná neodoberala a bola sankcionovaná za to žalobou. Keď iní odoberali plyn, mali si to zaplatiť. Súď prvej inštancie vo viacerých bodoch nebol nestranný, ale zaujatý.

3. Žalobkyňa navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdiť. Odvolanie strany sporu by malo smerovať k tomu, v čom bola strana sporu neúspešná. Žalobkyňa sa domáha zaplataenia nedoplatku tak, ako to vyplýva z vyúčtovacích faktúr. Súď prvej inštancie uložil žalovanej, aby ustanovila za seba zástupcu, ktorý ju bude na pojednávaní zastupovať, keďže pojednávanie bolo odročené v dôsledku jej nepriaznivého zdravotného stavu v zmysle § 183 ods. 2 CSP. Žalovaná to nespĺnila. Predmetný spor je vedený od roku 2016. Ak sa žalovaná domnieva, že jej iná osoba dlhuje, na túto osobu sa môže so svojím nárokom obrátiť.

4. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu s návrhom, ktorý súď prvej inštancie žalovanej poslal, v celom rozsahu nesúhlasí a navrhla, aby ho súď nepripustil.

5. Podaním z 15. apríla 2019 žalobkyňa vzala žalobu v zamietavej časti späť (ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplataenia sumy 94,53 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3,- eur od 27. mája 2015 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 78,53 eur od 25. februára 2016 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10,- eur od 29. apríla 2016 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3,- eur od 29. decembra 2016) a v tejto časti navrhla konanie zastaviť.

6. Žalovaná s čiastočným späťvzatím žaloby vyjadrila nesúhlas.

7. Odvolací súď podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

8. Z obsahu spisu bolo zistené, že súď prvej inštancie na súdnom pojednávaní dňa 25. marca 2019 (na ktorom došlo aj k vyhláseniu napadnutého rozsudku) rozhodol, že bude pojednávať aj v neprítomnosti žalovanej (ako aj v neprítomnosti právnej zástupkyne žalobkyne). V zápisnici o pojednávaní súď prvej inštancie konštatoval, že právna zástupkyňa žalobkyne jej neúčast' na súdnom pojednávaní písomne ospravedlnil, na rozdiel od žalovanej, ktorá napriek doručeniu predvolania riadne a včas, svoju neúčast' na súdnom pojednávaní neospravedlnila. Podľa § 180 CSP súď prvej inštancie rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti právnej zástupkyne žalobkyne a žalovanej.

9. V spise na č. I. 272 sa však nachádzala žiadosť žalovanej o odročenie pojednávania (č. I. 72), ktorým žiadala o odročenie z dôvodu jej veľmi nepriaznivého zdravotného stavu (okrem iného vidí okrajovo a má absolvovať päť očných operácií). Ako ďalší dôvod žalovaná uviedla, že nedokáže riadne prečítať podania žalobkyne zo dňa 12. novembra 20108 a 8. februára 2019, ktoré jej boli súdom prvej inštancie zaslané na vyjadrenie. Žalovaná preto požiadala súď prvej inštancie o predĺženie lehoty do 30. augusta 2019. Informovala tiež súď, že na súdnom pojednávaní sa chce zúčastniť osobne a keďže je to pre ňu vec kľúčová, neustanovuje za seba zástupcu.

10. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva (odsek 6), že súď prvej inštancie sa nezaoberal žiadosťou žalovanej o odročenie súdneho pojednávania z dôvodu, že táto žiadosť bola do spisu založená

až po skončení pojednávania, ktoré začalo o 11.20 hod., hoci žalovaná doručila súdu prvej inštancie žiadosť o odročenie pojednávania rovnakého dňa o 8.10 hod.

11. Súd prvej inštancie tak rozhodol bez toho, aby sa žiadosťou žalovanej o odročenie súdneho pojednávania zaoberal (dôvodom však bolo nepredloženie tejto žiadosti o odročenie pojednávania zákonnej sudkyňi, hoci z časových súvislostí vyplýva, že žiadosť o odročenie pojednávania sa zákonnej sudkyňi predložiť mohla a mala).

12. S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie rozhodol vo veci samej, nesprávne vychádzajúc z absencie žiadosti žalovanej o odročenie pojednávania, o ktorej rozhodnuté nebolo (pred začatím súdneho pojednávania dňa 25. marca 2019).

13. Aby súd mohol vec prejednať v neprítomnosti strany konania, ktorá bola riadne predvolaná na súdne pojednávanie, je povinný najskôr posúdiť žiadosti strán o odročenie pojednávania (dôvody odročenia pojednávania upravuje ustanovenie § 183 CSP). V posudzovanej veci však súd prvej inštancie rozhodol v neprítomnosti žalovanej bez toho, aby podanú žiadosť o odročenie pojednávania posúdil.

14. Odvolacia námietka žalovanej, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces a na prístup k súdu, bola dôvodná.

15. Na vyššie uvedený záver nemá žiaden vplyv konštatovanie súdu prvej inštancie o nemožnosti prihliadať na žiadosť žalovanej o odročenie súdneho pojednávania aj v prípade jej založenia do spisu pred pojednávaním (z dôvodu, že sa neospravedlnila bezprostredne po prevzatí predvolania a svoje tvrdenia nepreukázala, pričom v zmysle výzvy súdu neustanovila svojho zástupcu).

16. Dôležitosť dôvodov, ktorými strana konania odôvodňuje žiadosť o odročenie pojednávania, ako aj včasnosť ich uplatnenia, posudzuje súd podľa konkrétnych okolností prípadu. V prejednávannej veci mali byť prekážkou účasti žalovanej na pojednávaní vážne zdravotné problémy, najmä operácia očí, pričom zrakový problém jej tiež bránil v oboznámení sa s doručenými podaniami protistrany (zaslané jej súdom prvej inštancie na vyjadrenie). V zmysle ustálenej judikatúry súdov je ochorenie strany konania, preukázané lekársky uznanou práceneschopnosťou, považované za dôležitý dôvod odročenia súdneho pojednávania. Žalovaná v žiadosti o odročenie súdneho pojednávania oznámila, že na výzvu súdu príslušné lekárske potvrdenie doručí.

17. Aby bola zachovaná zásada rýchlosti a hospodárnosti konania, môže súd uložiť, ak bol dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav strany sporu, aby ustanovila za seba zástupcu, ktorý ju bude na pojednávaní zastupovať, pokiaľ je zrejmé, že nepriaznivý zdravotný stav strany sporu bude pretrvávajúť dlhodobo (porov. Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, s. 685).

18. Vzhľadom k tomu, že právna úprava odročenia pojednávania v ustanovení § 183 a § 184 CSP má za cieľ zabrániť obštrukciám, ktoré strany využívajú na opakované odročenie pojednávania, ktoré boli nedôvodné, pri posudzovaní žiadosti o odročenie pojednávania je nutné rozlíšiť na základe okolností konkrétneho prípadu, či ide o obštrukciu zo strany žalobcu alebo žalovanej strany, alebo je daná objektívna prekážka, brániaca strane sporu v riadnej účasti v spore (v reálnom uplatňovaní procesných práv a plnení procesných povinností podľa pravidiel v súdnom konaní). Preto aj pri posudzovaní dôležitosti dôvodov pre odročenie pojednávania, ale aj zákonom stanovených predpokladov pre uloženie povinnosti strane sporu, aby si ustanovila za seba zástupcu, je potrebné prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu.

19. Podľa článku 6 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku strany sporu majú v konaní rovnaké postavenie, spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, okrem prípadu, ak si povaha prejednávannej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu, s cieľom vyvažovať prirodzené nerovnovážne postavenie strán sporu. Súd zohľadňuje špecifické potreby strán sporu vyplývajúce aj z ich zdravotného stavu a sociálneho postavenia.

20. Princíp ochrany slabšej strany sa týka pojmovej nerovnosti istých kategórií subjektov. Súd je v tomto zmysle povinný zohľadňovať určité špecifické potreby tých subjektov, ktorých zdravotný stav, prípadne sociálne postavenie, odôvodňujú určitý špecifický procesný režim (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, s. 46). Tento špecifický procesný režim je potrebné zohľadňovať aj pri rozhodovaní o žiadosti o odročenie súdneho pojednávania. Ide o normatívne vyjadrenie obyčajnej ľudskej slušnosti, napr. vo vzťahu k zdravotne postihnutým osobám. Táto slušnosť má spočívať v zohľadňovaní okolností, ktoré môžu mať vplyv na mieru náročnosti realizácie procesných oprávnení týchto špecifických subjektov. Konkrétne môže ísť o stanovenie času pojednávania, výnimky z povinností, ktorými sú sporové strany zaťažené pri vedení pojednávania a pod. (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, s. 46).

21. Rovnako je však nutné vziať do úvahy aj ustanovenie článku 5 Civilného sporového poriadku, stanovujúce, že zjavné zneužitie práva v civilnom konaní nepožíva právnu ochranu. V intenciách predmetného článku Civilného sporového poriadku, súd môže v rozsahu a za podmienok stanovených v zákone odmietnuť a sankcionovať také procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prietahom. Na uvedené nadväzujú aj ustanovenia v Civilnom sporovom poriadku, napr. § 184 ods. 2 CSP (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, s. 688).

22. Konanie pred súdom má zabezpečiť pre strany konania spravodlivú ochranu ich práv a záujmov (tzv. fair process). Preto im musí byť vytvorená možnosť predvídať rozhodnutie súdu a tomu prispôbiť uplatňovanie (realizáciu) svojich procesných práv. Všeobecný súd je tak povinný na všetky procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky, alebo sa bráni ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 85/2015-17 z 12. februára 2015).

23. Vzhľadom na porušenie procesných práv žalovanej, v dôsledku čoho môže byť pokračované vo vykonávaní dokazovania, nebol daný dôvod zaoberať sa vecnými námietkami v odvolaní žalovanej.

24. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keďže nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie bolo znemožnené žalovanej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom (súd prvej inštancie sa neposúdil žiadosť žalovanej o odročenie pojednávania dňa 25. marca 2019 a v neprítomnosti žalovanej meritórne rozhodol).

25. Povinnosťou súdu prvej inštancie, v intenciách pokynov odvolacieho súdu, bude postupovať v konaní tak, aby bolo umožnené stranám konania, teda aj žalovanej (v súlade s procesnými pravidlami Civilného sporového poriadku) v rovnakej miere uplatňovať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, avšak so zohľadnením špecifických potrieb strany sporu, vyplývajúcich z jej zdravotného stavu, sociálneho postavenia, s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu (článok 6 CSP), ako aj prihliadať na špecifiká tzv. spotrebiteľských sporov ako sporov s ochranou slabšej strany (§ 290 CSP a nasl.). V prípade preukázaného obštrukčného správania či zjavného zneužitia práva v civilnom konaní, bude daný dôvod na odmietnutie a sankcionovanie takýchto procesných úkonov, vedúcich k nedôvodným prietahom, prípadne svojvoľnému, bezúspešnému uplatňovaniu práva.

26. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.), článku 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obrany proti takémuto uplatneniu. Vyjadruje to aj znenie ustanovenia § 220 ods. 2 CSP.

27. Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie postupovať v súlade s ustanovením § 220 CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadri skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol.

28. Svoj právny záver zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania, vrátane žalovanej, poskytne odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (porov. rozhodnutia ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07). Do spisového materiálu bude tiež potrebné priložiť splnomocnenie právnej zástupkyne žalobkyne.

29. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania.

30. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

31. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.